

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“

Naročnina:
celoletno Din 25.—
polletno Din 12.50
četrtletno Din 7.—
Posamezna številka Din 1.—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:
mali oglasi do 5 petih vrst à Din 1.50
večji inserati od 10 petih vrst naprej à Din 2.—
notice, izjave, poslano, reklame petih vrst à Din 3.—

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7, v hiši „Ekonom“.

Zemljoradniki rušijo vlado.

Tedne in tedne so pisarili demokratiški listi o opozicijskem bloku, toda tedne in tedne se je ponavljala vedno ena in ista pesem. Opozicijski blok je bil nemogoč, opozicijskega bloka ni bilo mogoče tvoriti, ker tako demokrati ko klerikalci so stali ves čas z eno nogo v vladi.

Tako smo doživljali, da so demokrati istočasno kričali kako silni opozicijski da so, obenem pa očitali radikalom, zakaj ne vzamejo mesta Turkov in Nemcev, njih v vlado! Če bi bili pravi opozicijski, bi se morali naravnost veseliti, da so radikali v tako slabi družini, ker čim slabše zaveznike imajo radikali, tem preje jih mora biti konec! Toda demokratom ni bilo nikdar na tem, da radikalna vlada sploh pade, njim je bilo samo to hudo ker tudi oni niso bili v vladi. Vsaj vsi vemo, kako siljano so se počutili demokrati, ko so bili skupno z radikali v vladi! Tedaj je cvetela njih pšenica!

Ravno takšni neiskreni opozicijski ko demokrati, so pa naši klerikalci. Ko se je dalo radikalno vlado vreči, tedaj so naši klerikalci stvorili ž njimi Markov protokol in radikalna vlada je bila rešena. Ko se je kralj obotavljal, da poveri radikalom sestavo vlade, je jadrno odhitel g. dr. Korošec h kralju in zahteval v imenu slovenskega naroda, da bo imenovana samoradikalna vlada. In v zadnjem času moremo opazovati isto. Doma kriče klerikalci proti radikalom, v Beogradu pa se jih drže. Zakaj pa je bil odgojen občni zbor »Kmetijske družbe«.

Neresni opozicijski so bili i naši demokrati i naši klerikalci in zato ni njihov opozicijski blok nikamor prišel.

Sedaj pa so se razmere čisto izpremenile. Opozicijski blok so namreč vzeli v roke zemljoradniki in takoj je uspeh tu. Resna opozicijska stranka so namreč zemljoradniki in nikdar se niso vezali niti z demokrati, niti z radikali. Zato je takoj vsakdo znal, da sme zemljoradnikom zaupati, kadar rečejo oni, da so proti vladi.

Kot resna opozicijska stranka pa so dokazali zemljoradniki še eno, to namreč, da znajo tudi resno in zato

učinkovito nastopiti. In udarili so radikale na najbolj ranljivem mestu in zato so imeli takoj velik uspeh, da je Pašič že zbolel.

Zemljoradniki so namreč vložili ta predlog, da je treba izročiti bivšega ministra dr. Markovića sodišču. Treba bi jih bilo izročiti sicer še več, toda zemljoradniki so zahtevali za enkrat samo dr. Markovića. Zakaj samo njega?

Ravno v tem je odličnost zemljoradniške poteze. Proti Markoviću je namreč tudi kmetijska skupina v radikalnem klubu, ki jo vodi poslanec Ranković. Ta je že v radikalnem klubu ostro nastopil proti dr. Markoviću in pričel izdajati celo svoj list, da bi se mogel lažje boriti proti korupciji.

S svojim predlogom so tako razbili zemljoradniki enotnost v radikalnem klubu, ali pa je udaril poslanec Ranković sebe po zobeh.

Ker pa to ni verjetno in ker poleg tega tudi kralj zahteva, da se vendar enkrat že ubije korupcija, je zemljoradniški predlog na mah izpremenil političen položaj in radikalna vlada je bila zadeta v svojih temeljih.

Demokratom zemljoradniški predlog ni bil nič kaj po volji in pri prvem sklepanju je demokratski klub odbil predlog, da podpiše zemljoradniško zahtevo, da se izroči dr. Marković sodišču. Šele pri drugem glasovanju so sklenili demokrati s kislim obrazom, da glasujejo za predlog. Zakaj to?

Radikali so namreč na zemljoradniški predlog odgovorili s protipredlogom, da se izroči sodišču nekateri bivši demokratski ministri, zlasti dr. Kumanudi. Kakor ti meni, tako jaz tebi, so dejali radikali in tega so se ustrašili demokrati. Toda jasno mnenje je bilo močnejše in demokrati so morali vgrizniti v kislno jabolko.

Zemljoradniški predlog je zadel v črno. Z njim je v skupščini postavljena samo ena fronta. Na eni strani so pod vodstvom zemljoradnikov tisti, ki nočejo korupcije, na drugi strani pa oni, ki jo žele.

Nobenega dvoma ni, kako bo ta boj izpadel. So sicer radikali mojstri v parlamentarni taktiki, toda ogromna ve-

čina ljudstva noče korupcije in zato bo končna zmaga zemljoradnikov, naših bratov in zaveznikov.

Toda boj bo hud in zato vsi tovariši, vsi pristaši kmetijske misli na plan, vsi na delo, da bo Slovenija v odločilnem

trenutku dala zemljoradnikom ono pomoč, ki je potrebna, da pade sedanji režim, da pade korupcija in da zmaga poštena kmetijska vlada.

V tem znamenju je rešitev slovenskega kmeta!

Zakaj gre!

Klerikalni kulukarji kriče, da so zahtevali odgojitve občnega zbora Kmetijske družbe zato, ker da so se izvršile v njej poneverbe.

Kako je to prosta izmišljotina in nesramna žalitev vseh članov glavnega odbora družbe, so priznali klerikalci sami, ko so izdali sledečo okrožnico, ki jo priobčujemo vsled njene značilne vsebine v celoti.

Okrožnica se glasi:

Tajništvo Slov. ljudske stranke v Mariboru, Tiskarna sv. Cirila.

Zaupno! Zaupno!

Velečenjeni gospod delegati!

V sredo dne 30. januarja 1924 ob 11. uri (enajstih) dopoldne se vrši v Ljubljani v dvorani »Mestnega doma« redni občni zbor Kmetijske družbe za Slovenijo.

Kmetijska družba je žalibog pod vodstvom samostojnežev izgubila zadnje leto silno veliko število članov. Zlasti število naših članov in delegatov na Štajerskem je zelo padlo. Imamo sicer še nekaj malo več delegatov nego samostojni, a samo nekaj malo več! Ako vsi naši delegati ne pridete na občni zbor, smo najbrž za vselej izgubili Kmetijsko družbo z vso njeno imovino (hiše, skladišča, stroje pri centrali in podružnicah itd.) in za povzdigo našega kmetijstva nimamo potem nobene naprave!

Zato Vas pozivamo, da se občnega zbora Kmetijske družbe 30. januarja prav gotovo udeležite. Gmotni oziri naj Vas nikar ne zadržujejo! Ker:

1. Kmetijska družba dobi za delegate polovično vožnjo. (Vozni listek do Ljubljane si shranite za vožnjo nazaj! Veljal bo par dni.)

2. To polovično vožnjo Vam lahko plača Vaša kmet. podružnica!

3. Ako Vam podružnica vožnine ne bi plačala in bi jo tudi sami težko utrpeli, smo pripravljeni Vam jo povrniti! (To je posebno zaupno!) Samo sporočite nam!

4. Če želite v Ljubljani prenočišča, takoj naznaniti!

5. Štajerci se peljemo dne 30. januarja v jutro z vlakom, ki vozi iz Maribora v jutro ob 5. uri 25 min; na Zidanem mostu prestopimo.

6. Po dohodu vlaka v Ljubljano (ob 10. uri 13 min.) se zberemo Štajerci pred kolodvorom in gremo skupno v Jugoslovansko tiskarno na posvetovanje.

Navzočnost vseh štajerskih delegatov je nujno potrebna, da ne zmagajo na občnem zboru samostojneži!

Tudi naši kranjski delegati se udeležijo občnega zbora polnoštevilno.

Pozdrav in na svidenje 30. januarja. M. Kranjc, tajnik.

Ne zaradi »poneverb« v Kmetijski družbi, ne zaradi kakšnih »nerednost«, temveč da se polaste imovine Kmetijske družbe, so torej klerikalci preprečili občni zbor Kmetijske družbe.

Premoženje Kmetijske družbe, njene blagovne prometa so se hoteli polastiti in poleg petkratno povišanega zemljiškega davka, poleg kuluka in taks, poleg krvnega davka, poleg bere in drugih pristojbin naj bi slovenski kmet plačeval še Gospodarski zvezi davek in ji preskrbel monopol, da bi mogla izmzgavati slovenskega kmeta.

Zato gre namreč v boju pri kmetijski družbi in zato so dvakrat dolžni vsi kmetje, da varujejo svoj interes in da z vso silo nastopijo na obrambo kmetijske družbe in s tem svojih pravic.

Kmetijska družba mora biti v blagor vsemu kmetijskemu ljudstvu, ne pa da je molzna krava za koritarje!

Prof. Jarc naj toži!

Težke in uničujoče očitke smo objavili v zadnji številki na naslov prof. Jarca. Povedali smo, kako časti prof. Jarc tajnost sej, razkrili smo, da je prof. Jarc kot podpredsednik Kmetijske družbe njej dolžan, povedali smo, da si je dovolil prof. Jarc nezaslišano izsiljevanje uradnikov in pozvali smo zato državno pravdnštvo, da ono napravi red!

Toda na vse naše očitke prof. Jarc molči, kakor da se ti njega ne bi tikali. Ali misli mar prof. Jarc, da je slovenski kmet tako podel, da bo trpel kot I. podpredsednika svoje najvišje organizacije moža, ki ne zna molčati, ki govori naprej stvari, ki jih je zvedel na tajni seji, ali misli prof. Jarc, da je slovenski kmet tako malo pravicoljuben, da bo trpel na najodličnejšem mestu svoje družbe moža, ki grozi uradnikom, ker nočejo pogaziti resnice!

Če misli prof. Jarc tako, potem se grozovito moti! Mogoče je sicer, da se par klerikalnih zasleplencev tudi po teh težkih očitkih na naslov prof. Jarca ne bo izpametovalo, toda ogromna večina kmetijskega ljudstva je odločno nasprotna takemu delu, kakor ga je razvil prof. Jarc v Kmetijski družbi in ravno zato moramo letos, ko imajo klerikalci vso politično moč v rokah, konstatirati silno nazadovanje klerikalcev v Kmetijski družbi. Še lani so imeli ti absolutno večino nad kranjskimi in štajerskimi delegati Kmetijske družbe, danes je ta večina trdno v rokah SKS.

Nazadovanje klerikalcev v Kmetijski družbi je najjasnejši dokaz, da kmetosko ljudstvo odločno obsoja manire prof. Jarca in da vsled njih zapušča klerikalne vrste. In kako tudi ne bi!

Vsaj je prof. Jarc na naravnost neverjeten način žalil vse člane Kmetijske družbe, klerikalce ravno tako ko samostojne, ko je po vrsti gazil sklepe glavnega odbora, pa čeprav so bili ti izvršeni soglasno, torej z glasovi klerikalnih kakor tudi naprednih odborov.

Kaj vendar misli prof. Jarc! Ali misli, da ima pred seboj šolarčke, ki ga morajo slepo ubogati? Kje pa je na svetu še to mogoče, da prezira predsednik sklepe glavnega odbora, da nima predsednik večine za seboj in da se kljub temu noče umakniti in da celo

Lepi janičar.

Roman.

Spisal Rado Murnik.

Tedajci je prijezdil grof Majnard. Ko jo je zagledal, je takoj razjahal konja. Čutila je, da je zardela. To jo je jezilo. Pogledala ga je pisano, neprijazno. On pa se ji je nasmehnil mirno in jo imenoval krasno gozdno vilo. Privezal je konja za vejo in ji pomagal trgati vijolice. Ona pa, kakor da ga ni! Povedal ji je, da je zablodil v lozi, in vprašal za pot. Ob slovesu ji je čisto od blizu pogledal v oči in ji poljubil bele prste. Vprašal jo je, ali bo jutri zopet tukaj — odgovorila mu ni nič.

Dolgo je čutila njegov poljub na roki; gorelo je tam s tajinstvenim ognjem. Odsihodob je nehotoma venomer mislila in sanjerala o njem. Visoko vzrasli mladi grof, tako mirnopolnosni in zaeno tako prijazni, se ji je zdel kakor princ v lepi bajki. Žal ji je bilo, da je bila prodajala puščobo. Vendar je sklenila, da ne pojde izlepa več tja, kjer sta se strečala. Drugo jutro je rosil pohleven dežek, popoldne pa je bilo solnčno in jasno. Salda je jezila nekaj časa proti Kolpi ali neugnana čarobna sila jo je vabila in vlekla na oni kraj ob robu gozda. Krenila je tja — mladi grof Blagaj je že čakal. Stopil je bliže, da bi ji pomagal s konja. Tiho je polznila raz sedlo, on pa jo je ujel v naročje. Nehote se je oklenila njegovega vratu, da ne bi padla. Zatrepetalo je v njej. Grof Majnard jo je privlel k sebi in že je čutila vroč poljub na ustnih. Pestoval jo je kakor dete in ji poljubljaj čelo, zardela lica, solzne trepalnice. Drhtala je, jecala tiho... In premagana od čuvstev mu je jela vračati poljube.

Poslej sta se shajala večkrat v zelenem gozdu, včasih tudi na Frauensteinerjevem ali na Blagajevem gradu. Saldi se je zdelo, kakor bi bila izgubila svojo voljo. Ves dan je mislila le na ljubečka. Spominjala se je njegovih besed in kretanj, njegovih

poljubov in objemov. Ti spomini so ji krajšali vse ure podnevi in ji oslajali tudi nočne sanje. Izgubljena se ji je zdela vsaka minuta, ki je ni preživela v njegovi družbi. Čutila se je docela izpremenjena, čutila je, da je vzklikla v njeni duši prej neznana do brotljivost, usmiljenost in ljubezen do vseh ljudi, do vesoljnega stvarstva... Skoraj sram je bilo njene prejšnje zlobnosti, katero je takorekoko negovala kakor prirojen poseben talent. Včasih grofa ni bilo na domenjeni kraj. Tedaj jo je trla neizrečena žalost; čutila se je skrajno nesrečno in zapuščeno, ihtela je vsa obupana in v duši se ji je porajala ljubosumnost, jeza in — maščevalnost. Kadar pa sta se zopet našla, se je topila v blaženstvu. Odevala ga je z mehko mrežo svojih razpuščenih dolgih las in kakor živ ogenj so goreli njeni poljubi. Osvajala jo je brezmejna, brezumna strast. Njena silna divja narav je večkrat malone oplasila Majnarida. Salda ni podvomila nikoli, da bo njegova soproga, nikdar ji ni prišlo na um, da utegne biti drugače. Igrava domišljija ji je kazala bodočnost v najkrajših barvah. Čutila se je rojeno za vrtoglavo visočino in sanjerala, da bodo nje sinovi in potomci, potomci grofinje Salde Blagajeve, tako slavni in mogočni kakor grofi habsburški in celjski.

Polagoma pa je jel prihajati grof Majnard redkeje in redkeje. Prestrašena je opazila, da nekako usmiljeno, milostno prenaša njeno vročo ljubezen. In prekmalu je napočil dan, ki je razdeljal vse njene zlate gradove, uničil vse njene častilakomne in ljubavne nade ter ji ugonobil nežna blaga čuvstva.

V vinogradih Blagajevih je bila vesela trgovca. Tudi Frauensteinerjeva dvojica je bila povabljena k branju. Vitez Erazem je nekoliko zaostal za Saldo, da je sama prijezdila dopod vinorodno gorico. Tožne misli so ji tesnile srce: grofa Majnarida ni bila videla že dva tedna. Zastonj je ugrabila o vzroku njegove mlačnosti. Danes se mu je hotela ob prvi ugodni priliki bridko pritožiti, da jo

zanemarlja tako hladnosrečno. Povedati mu je nameravala tudi, da ji je pisala omožena sestra Irmenigarta in da jo vabi k sebi na Dunaj. Vsa zamišljena je oddala Blagajevemu hlapcu svojega konja in krenila po uhojeni stezi v jesensko pisani vinograd. Više gori po trsju so peli in se smejali fantje in dekleta, marljivi trgači in beraci, na vrhu pri zidanihi pa so ob kipečem moštu že kričali in se grohotali nekateri zadovoljni pijančki. Salda se je čutila trudno; počasi je stopala med visokimi sivimi koli in širokolistnimi brajdami. Na desni, blizu rahlo žuborečega studenca, je stala poleg bujnega kopinja gosto obrasla hladnica. Kar se je zganila Salda; iz senčnice je iznenada zašlišala razburjeni glas grofa Majnarida in Mile plemenite Doljanske. Tiho se je skrila za kopinovo grmovje in poslušala trepetaje. Vsaka njegova beseda ji je žgala srce kakor razbeljeno železo.

»Nočete mi verjeti, da vas ljubim, gospodična Doljanska? Vas ljubim, samo vas!«

»Tako zagotavljate menda tudi gospodični plemeniti Frauensteinerjevi. Slišala sem, da ji dvorite tako goreče.«

»Bilo je... bilo je le za kratek čas — tako za šalo. Igrala sva se obadva. Ljubil je nisem nikdar. Salda se mi zdi včasih celo zoprna. Vas pa ljubim resnično nad vse! En sam poljub, obožavana Mila!«

Salda je vsa zadržala in pritisnila roke na srce. Usta so se ji odprla, toda noben glas ji ni hotel iz stiskajočega se grla. Sopla je težko in globoko ji je klonila glava kakor po smrtnem udaru. Naglo je stopila Mila iz hladnice. Mladi grof je hitel za njo... Saldi se je vse zasukalo pred motnimi očmi. Kakor iz daljave je slišala radostno vrvenje zgoraj po vinogradu. Zgrudila se je na kolena, zakrila obraz z obema rokama in ihtela bolešno. Bilo ji je jasno, da je ta prizor odločil njeno usodo. Plaho je šumelo umirajoče in

mrtvo listje v jesenskem pišu. Zdajci je dvignila glavo. Izprva je hotela skočiti za nezvestim ljubimcem ali hkrati je opustila to misel. Pri studencu si je umila solzne oči. Potem se je visoko vzravnala, vzdignila roko in prislegla, da se osvoti grofu Majnardu — kadar bo najbolj srečen. Ko je dospel brat Erazem, sta šla gori h gospodi pri zidanihi. Z nobeno besedo, z nobeno kretnjo ni izdala, kakšna silna bol in jeza ji je razorava mučeno sree. Niti slutiti ni smel nihče, kakšno sovraštvo in kakšno osvetoželjnost kipi v njeni duši. Šele doma je razodela bratu, kaj se je dogodilo med njo in mladim Blagajem in kaj namerava ona; Erazem ji je moral priseči, da bo molčal o vsem.

Neutolažna žalost, sram, kes, zavist, skeleča ljubosumnost, ponižano samoljubje, strastna togota, to neprestano duševno trpljenje ji je slabilo tudi telesne moči. Želela si je proč iz tega kraja, koder jo je vse spominjalo poteptane sreče. Odzvala se je vabilu svoje sestre Irmengarte in odpotovala k njej na Dunaj. V njeni nesreči jo je tolažila edinole misel, da se utegne goditi Mila kdaj tudi tako kakor njej! Toda varala se je. Od brata Erazma je prejela pismo, posejano kakor z ježevimi bodicami. Iz teh čudovito krevljastih čačk je zvedela, da je Majnard vzel Milo; zdaj je prislegla Salda, da se bo maščevala tudi nad mlado grofinjo Blagajev... Kmalu potem je na Dunaju prišel na svet mali Majnard, bolehav otrok; živel je komaj tri mesece. Ob boleznih svojega deteta se je seznanila Salda s starim židovskim zdravnikom, ki je vedno varil in precejal otrove. Posrečilo se ji je, da je dobila od njega za drag denar steklenico najhujšega strupa, ki je brez dokaznih znakov umoril žrtev ali hitro ali počasi, kakor je bila zažulila ali več ali manj smrtonosnih kapljic. Od onega skopega žida je kupila tudi takoiimenovan benečanski prstan, ki je imel nezatno fino ost in otilno za strup.

(Dalje sledi.)

Obrtnik.

Obrtni stan, zdravi se!

V splošnem se opaža, da se polasiča našega stanu zadnji čas politična mlačnost in obenem tudi mrtvilo v gospodarskih stvarih. Zlasti še po 18. marcu 1923. Ni treba vpraševati, zakaj to.

Vsak obrtnik spoznava namreč le prejasno, da bo obrtniški stan tudi v nadalje preziran pri razreševanju gospodarskih in političnih vprašanj, da bo vedno samo molzna krava drugim, dokler bo obrtniški stan razcepljen in needin. Samo izkoriščen od drugih

strank bo in zmaga ene ali druge stranke ne bo obrtniški prav nič pomagala, če ne bo znal s krepko organizacijo dati obrtniški stan svojim glasovom druge povdarke, ki ga faktično pomenijo.

To je obrtniški stan davno uvidel in zato smo že opetovano doživeli polkuse obrtniške osamosvojitve. Toda val ti poizkusi so se ponesrečili. Zakaj?

Vsaka politična stranka ima za obrtnike svojega posebnega voditelja, ki ima samo to nalogo, da pridobiva z lepimi obljubami obrtnike za svojo stranko. Obrtniki pa tem obljubam le prepogosto verjamejo in posledica tega je, da z obrtniško osamosvojitvijo — ni nič.

Izkušnje uče zato obrtnika, da si manj nobene rešitve, če se obrača na razne politične stranke, ker vedno bo obrtnik samo izigran, svojih pravic pa ne bo deležen nikoli.

Za obrtnika je samo en recept, ki je sicer že star, zato pa še vedno enako dober. Ta recept se glasi: Za obrtnika je edina rešitev, če bo skupščina sestavljena po stanovskih skupinah. Ne parlamenta političnih strank, temveč parlament stanov hočemo!

Samo v tem je rešitev za obrtnika in samo v tem je rešitev za naše narodno gospodarstvo. Ne more namreč biti dobro ono narodno gospodarstvo, ki ne reši obrtnika, enega njegovih najvažnejših stebrov.

Vse obrtnikovo delo mora torej iti za tem, da si obrtniški stan pridobi stanovsko zastopstvo, ker le v tem slučaju ne bo delal tlake za razne politične stranke.

Vsled tega pa sme zaveden obrtnik podpirati samo tisto stranko, ki je za stanovsko urejeno skupščino in zaradi tega gre slovenski obrtnik s slovenskim kmetom.

Kardinalna zahteva sloven. kmeta je namreč ta, da se vsa vprašanja rešujejo v stanovskih zastopih in v tej zahtevi se kmet popolnoma krije z obrtnikom.

Ta vzrok pa je tudi merodajen za politično zvezo kmeta in obrtnika. Oba

hočeta stanovsko zastopstvo, in ko ta dosežeta, potem je obstoj obeh zagotovljen.

Pa še v eni točki se strinjata oba stanova. Kakor naj načelno in predvsem zastopa kmeta edinole kmet, tako naj tudi obrtnika zastopa predvsem samo obrtnik. Da bo obrtniku boljše, potem je treba, da se zanj bori, da ga vodi samo tisti, ki pozna obrtnikove težave in to more biti edinole obrtnik, ki pokliče izvršuje.

Na teh dveh načelih mora sloneti obrtniška organizacija, ker samo taka more izvesti politično in gospodarsko osamosvojitve obrtnika.

To so moje misli, če se pa kdo ne strinja z njimi, pa naj pove svoje!

Izjava.

Podpisana Johana Lovrec, posestnica v Erjavcih št. 27 obžalujem, da sem po nedolžnem, od drugih ljudi nahuiskana obrekovala g. Alojzija Grabarja, posestnika in trtnarja v Zagorcih, ter se mu zahvaljujem, da je odstopil sodno postopanje proti meni

Johana Lovrec.

Kupim ali pa v najem vzamem srednje velik

MLIN

na kmetih. Fr. Krošelj, mlinar, Jagenca, pošta Radeče pri Zid. mostu.

Nudim po najnižjih cenah, prvovrstno blago, kakor: pšenico, otrobo, drobnice in debele, moko za krmo št. 8, nova koruza, najboljši „Trboveljski cement“ za izdelovanje opeke

Ljudevit Sirc, Kranj.

Napredaj je večja množina lepih

brastovih hlevov.

Lastnik prevzame tudi stalno dobavo vsakovrstnega lesa. Naslov se izve pri upr. „Km. lista“.

Agitirajte za „KMETIJSKI LIST“!

Naročila za najboljšo

modro galico

garantirano 98 do 99% sprejema

„Ekonom“

osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani Kolodvorska ulica št. 7.

MODRA GALICA

Ia.

nemške kakovosti, znamke Johannisthal, garantirana 98,99%, v egaliziranih sodih po 100, 250 in 300 kg stalno na zalogi pri:

Stanko Florjančič, veletrgovina z železnino LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 35.

Priporočamo tvrdko

JOSIP PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra n. 7,

za vodo, blizu Prešernovega spomenika

v najcenejši nakup vseh potrebščin za krojače, čevljarje, sedlarje, šivilje, toaletnega blaga, pletenin, galantrije, žlice, vilice, nože, škarje, žepne robce, brisalke, gumi-platno za otroške posteljice, kravate, čipke, veznine, razne bombaže, svilo, šivalne stroje Gritzner in Adler, posamezne dele za kolesa in vse sisteme šivalnih strojev.

Bukovo oglje,

sposobno za eksport. kupuje po najvišjih dnevnih cenah dr. žba „Carbonaria“, Ročevje.

Pri nakupu

novorojenega pomladanskega in letnega blaga za ženske in moške oblike, perilo, šifon, kotonina, oksford, celir, cvilih, odeje, kori, posteljne garniture i. dr. samo čehoslovaški izdelek, se priporoča domača trgovina pri „Češniku“, Ljubljana, Langarjeva, Stritarjeva ulica.

Opazarjam ženske in neveste pri nakupu opreme (balisa)! Cene znatno nižje in zmerne!

Odvetnik

dr. Drago Marušič

naznanja, da je

otvoril odvetniško pisarno v Ljubljani, Beethovnova ul. 10, v hiši Trgovske in obrtne zbornice (pri Kranjski hranilnici) in jo združil s pisarno odvetnika dr. Alojzija Vrtačnika.

Pozor! Sadjerejci Pozor!

Dobil sem 4 svetovnoznane tvrdke Kude in sin raznovrstno sadjarsko orodje in drevesne žagice, katere toplo priporočam.

Stanko Florjančič, veletrgovina z železnino LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 35.

POZOR SADIJEREJCI!

Vosek za cepljenje izdeluje v vsaki množini

JOSIP REICH

tvornica kemičnih izdelkov

Maribor, Trstenjakova ulica šte. 21.

je poplačan trud in delo gospodinje, ako pri pranju uporablja dosledno

samo

MILO „GAZELA“

Nudimo za takojšnjo dobavo franco skladišče, tu:

kosni superfosfat 18—20% 250 Din

rudninski superfosfat 16% 165 „

apneni dušik 320 „

kaljeva sol 40—42% 150 „

vsiljučno vreče, franco postaja Ljubljana.

Pri odjemu celega vagona franco vsaka postaja.

Tomaževa žilindra dospe ravnotako v kratkem.

„EKONOM“

osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani,

reg. zadr. z omejl. zav.

1 meter domačega platna

da tovarna ŠINKOVEC, Grosuplje, za 2 kg prediva ali 14 kg godenega oziroma 20 kg surovega lanišča.

„Ekonom“

osrednja gospodarska zadruga v Ljubljani, Kolodvorska ul. 7

Ima v zalogi:

Najboljši dalmatinski portland cement iz splitske tovarne, lepo suho, zdravo koruza, staro in novo, koruzni zдроб, koruzno moko, ajdo, ajdovo moko, kašo, ješprcnček, najfinejšo banaško pšenično moko. Ogr. Oz. 0, 2, 6, lepo čisto banaško pšenico, slavonski, bosanski in banaški oves, lepe in čiste pšenične otrobe, debele in drobne, krmilno moko, mleto morsko sol v vrečah, 50—80 kg, kristalni sladkor v vrečah po 100 kg, sladkor v kockah v zabojih po 50 kg, razne vrste prvovrstnega mila za pranje, pristno banaško mast, ameriansko mast, brazilsko mast, riž, kava, olje, petrolej, seno, vezano ali prosto, pšenično in ovseno slamo, vezano ali prosto, (seno in slamo za Ljubljano in najbližjo okolico v množini od 1000 kg naprej, za oddaljene kraje le v vagonih), vse po dnevnih cenah, vedno ceneje kakor pri drugih trgovcih. Vse ostale predmete preskrbimo na željo vsakemu članu.

Jadranska banka a. d. Beograd

Dionička glavnica: Din 60,000.000. Rezerva: Din 32,515.000.

Podružnice:

Bled
Cavtat
Celje
Dubrovnik

Ercegnovi
Jelsa
Jesenice
Korčula
Kotor

Kranj
Ljubljana
Maribor
Metković
Prevalje

Sarajevo
Split
Šibenik
Zagreb

Amerikanski odio.

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

Afilirani zavodi:

JADRANSKA BANKA: Trst, Opatija, Wien, Zadar.
FRANK SAKSER STATE BANK, Cortlandt Street 82, New-York City.

Veza za Južno Ameriku:

BANCO YUGOSLAVO DE CHILE, Valparaiso. Antofagasta, Punta Arenas, Puerto Natales, Porvenir.

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA

PODRUZNICE:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Dunajska cesta 4 (v lastni stavbi).

KAPITAL in REZERVA Din 17,500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Brzojavi: Trgovska.

Telefoni: 139, 146, 458.

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd